

дана I-вий Януарий 1878; прѣзъ нощта единъ пукотъ и отчение бѣше испоплашилъ людѣтъ, гдѣто рѣката Янтра, като надула леда си, бѣше го распукала, разкъртила и разхвъргала по крайщата на твърдѣ голѣми ледени стѣнини откършлеци, които ходихме да глѣдаме по край брѣговетѣ ѝ, щото сиѣга въ това врѣме взе да се сточява малко по малко и рѣката на дойде и взе да се истича. Азъ на 4-й Януарий ходихъ та питахъ селскитѣ старѣйшини, допукнали ми се да ида да си пообиколя по празниците, че пакъ да си дойда? — Тѣ ми казахъ: че можешъ, даваме ви позволение и ми дадохъ нѣкой и другъ грошъ за въ пѣтъ. Тогавъ бѣше останалъ при насъ само Попъ Илчу съ своитѣ си, които сж стѣгахъ да си трѣгнатъ, та имъ казахъ че ще дойда съ васъ, тѣй като зехъ позволение отъ селенитѣ си и да трѣгнемъ изедно, гдѣто и тѣ вече се готвехъ за утрѣшний день. И тѣй прѣди Ивановъ-день на 5-й Януарий, като отслужихме въ черковата и водосвѣтъ, слѣдъ отпуста ѝ, стѣгнахме се, пригответхемъ си малко хлѣбъ за два три дена въ една торба и трѣгнахме прѣзъ деньтъ по пладиѣ въ Четвъртъка на пѣтъ за къмъ родното си мѣсто, тѣ съ своитѣ си, а азъ съ Тодоръ Стояновъ ранений съ баща си при Свищовъ отъ брѣга, като оставихъ сестра си Мария за нѣколко дни дордѣ се завърна пакъ да я зема, опростихме се съ селенитѣ, минахме на кола прѣзъ рѣката Янтра и сж отпавихме прѣзъ селата Буковци и Керека за Дрѣново, въ което еднакъ сварихме вечеръта. Попъ Илчу съ своитѣ си отъ радость че ще си отива, отиде по напрѣдъ въ Дрѣново, а ний като по слаби и съ товаръ по късно. Вечеръта, тугъ тамъ питахме изъ Дрѣново за къща да прѣспимъ, неможахме да случимъ най-сѣтнѣ потѣмна вечеря, намѣрихме единъ човѣкъ, който ни зе по 1 грошъ керия, и ни отстѣпни една голѣма стая за спане, гдѣто си понакладохме огенъ малко, понагрѣхмъ си, постопахмъ се, присошихмъ се и лѣгнахме да си поспимъ, но спили се, студѣтъ не ни оставаше, тѣй като нѣмаше съ какво друго да се завийме, освѣнъ дрѣхитѣ на гърба ни. Криво лѣво, стараехме се да заспимъ,